

בס"ד.

כשרות תרופות לפסח

- א.** ברוב התרופות הכימיות, אין בעיות כשרות לפסח, או שיש להם תחליפים כשרים לפסח. ויש לעמוד על כך אצל הרופא, ולבקש לכתחילה תרופה כשרה לפסח. (כמבואר במשנ"ב סי' תסו סוס"ק א, ושעה"צ שם סק"ה).
- ב.** חולה הזקוק לתרופה שאינה מופיעה ברשימות התרופות הכשרות, אם היא מרה – מותר לקחתה. (וטוב להחמיר ולעוטפה לפני בליעתה). ואם היא מתוקה (כגון כדורי מציצה או סירופ), אסור לקחתה, ויש לבקש תחליף כשר לפסח דווקא, אף אם יעילותה פחותה. (אא"כ הוא חולה שיש בו סכנה, ואין בנמצא תחליף).
- ג.** תרופות כימיות מרות, אין צורך למוכרם במכירת חמץ כלל. תרופות וסירופים מתוקים – יש למוכרם במכירת חמץ. (עיין בזה מאמר שלם בחו' הליכות שדה של המכון לחקר החקלאות על פי התורה, גליון 148, ניסן תשס"ו).
- ד.** הזקוק לתרופה שיש בה חמץ והיא מתוקה, ואין לה תחליף, והוא אינו חולה שיש בו סכנה, אך יש צורך גדול מאוד בתרופה זו, יש עבורו שתי עצות:
- 1) להפקיר את התרופה – ויקח מאותו מקום בכל פעם פחות מכזית. 2) לתת את הכל לגוי במתנה – ולבקש ממנו בכל פעם פחות מכזית. בכל פעם מהנ"ל יאכל את התרופה בלי להתכוין לזכות בה. (עיין כה"ח סי' תסו ס"ק וז, ואו"ל ח"ג עמ' צא).
- ה.** הנוטל תרופה שיש בה חשש חמץ, שהיא מרה ואין לה תחליף כשל"פ, יבלענה בעזרת מים בלבד, ולא בעזרת שתיה ממותקת.
- ו.** חולים המאוזנים ע"י תרופות בלבד (כגון חולי סוכרת, לחץ דם, וכליות), אם היא מרה (כמו שהוא בדרך כלל), ישתדלו בכל כוח שלא לשנות את התרופה, ואל יחפשו תחליף, כי שינוי התרופה יכול להביא לסכנה.
- ז.** מי שיש לו כאבים קלים בלבד (כגון כאב ראש קל), לא יקח תרופה שיש בה חשש חמץ. (יחזה דעת ח"ג סי' ס).
- ח.** תרופות שאינן נלקחות דרך הפה, מותר להשתמש בהן בפסח אף אם הן חמץ. וכגון: טיפות, משחות, טיפות עינים ואף, פתילות, תמיסות למריחה, הזרקות, הזלפות, משאפים לאף, וכיוצא"ב. אבל משחות עבור חלל הפה – צריכות הכשר כשאר הכדורים.
- ט.** תרופות שהם ויטמינים, וכן תוספי מזון למיניהם, אם אין עליהם הכשר לפסח ייתכן שיש בהם חמץ. ויש לכוללם במכירה חמץ. ומ"מ אם לא נמכרו מותר להשתמש בהם אחר הפסח. כיון שהחמץ נפסל מאכילה לפני פסח.
- י.** תרופות הומאופתיות זקוקות להכשר לפסח. שמאחר ורוב הרופאים אינם מסכימים שתרופות אלו יעילות, אין להם דין רפואה בדוקה שיש להתיר לקחתה ללא הכשר לפסח (ומאידך רוב התרופות הללו הינן על בסיס אלכוהול). ויש למוכרם במכירת חמץ. בדלית ברירה – יש לפנות למורה הוראה באופן פרטי. (מהגר"י זילברשטיין).
- יא.** אין צורך למכור את התרופות לפני פסח לגוי, ואפילו ההומאופתיות, בין אם משתמשים בהן, ובין אם לא משתמשים בהן. ומ"מ נוהגים לכוללן בתוך שטר המכירה, כי ישנם תוספי מזון רבים הנכללים בשם 'תרופות', והללו חייבים מכירה לגוי מן הדין. ומ"מ תרופות שלא נמכרו, ואפילו הומאופתיות, מותרות אחרי פסח, כיון שבוודאי לא היה כזית חמץ.